

КАРНЕВАЛ

Први пут сам осетила истинско узбуђење кад сам нашла примерак татиног *Playboy*-а на енглеском језику. Био је гурнут испод веш-машине. Видела сам га кад сам се сагнула да покупим шналу која ми је испала док сам пишкила. Прелистала сам *Playboy*. Напалио ме поглед на наго женско тело, али још више на ону ствар неког приватног детектива из стрипа. Од тада сам осећала пецкање у целом телу и пријатно струјање низ кичму кад год помислим на садржај тајног часописа.

Једном нисам више могла да издржим то угодно боцкање. Отишла сам у WC и почела да се трљам на месту које ме драшкало. За десетак минута, тело ми се укочило и почело грчити. Ипак, наставила сам да се дирам. Док сам свршавала, дошло ми је да вичем. Тада сам имала дванаест година.

Нисам успела да препричам своја искуства најбољим другарицама. Обе их је занимало да им се поверим, али су ме на крају мојих исповести исмејале.

Први пут сам пожелела да водим љубав једног дана кад сам ушла у дневну собу док су родитељи били на послу. Брат је дркао док је гледао неки порнографски филм у ком се једна девојка ваља с два типа на сену. Иако сам се постидела, пожелела сам да уживам као и она, да један лик буде у мени док ми други нежно грицка груди. Брат је посрамљено закопчао фармерке, зауставио филм и отишао у нашу собу. Наредних дана смо избегавали једно друго и нисмо разговарали. Брат је имао шеснаест, а ја тринаест година.

Често сам размишљала о сексу и дирала се у WC-у готово сваки дан. Пошто родитељи и брат легну, скоро свако вече у дневној бих укључила *ТВ Палму*. Тада сам морала да мастурбирам неколико пута на ноћ. Све време сам желела вриштати и испуштала сам јецаје док сам свршавала. Срећом, наш дворишни стан на Старом сајмишту имао је три собе и био довољно велики да не пробудим уснуле укућане.

Кад је приметила да ми се груди развијају, мама ме питала јесам ли добила прву менструацију. Зато сам могла да је, кад смо саме гледале неки трилер у ком су се двоје парили, као, невешто питам шта се то чује. Мислила сам на уздисаје глумице. Желела сам да с неким причам о сексу, а постала сам повучена јер сам престала да се поверавам другарицама. Мама је рекла да не можемо разговарати јер је касно и ујутро морам у школу. Ишла сам у седми разред. Кад сам се вратила из школе, мама ми је рекла да смо синоћ на телевизији виделе сексуални однос, нешто природно за људе који се привлаче и који су пар. Помислила сам да би по томе испало да су пар и оно троје с касете мог брата. Предосетила сам да је боље да кеву више не питам ништа.

Изгледа да је препричала наш разговор оцу, иначе не би почео да ме чудно посматра. Нисам знала да је почео да ме надзире. Једне ноћи док сам мастурбирала уз *Палму*, упао је у дневну собу. Моја екстаза се окончала његовим шамаром. „Шта то

радиш, курво несрећна!", повикао је. На прагу дневне собе брат је тешио загрљајем полуголу мајку чија глава је била спуштена. Гледао ме као да би ми нешто рекао да смо били сами. Од тада се бар наш однос нормализовао. Не само да смо делили породицу него и стид што смо обоје ухваћени. Причали смо о много ствари, мада не и о сексу.

Очева казна није утицала на моје жеље. Кад сам уписала први разред у X гимназији, чула сам за нимфе и сатире у лекцији о грчкој митологији из историје и почела да их тражим по енциклопедијама чим сам схватила да су то нека узвишена, а похотна бића. Да су од почетка мог школовања све лекције биле тако занимљиве, била бих вуковац.

Одавно сам желела да спавам са неким, али сам одлучила да то учиним са неким дечком с којим ћу се забављати. У другом средње сам се загледала у друга из одељења, Милана. Тренутно су ми се свиђали младићи моје висине и година. И Милан је гледао мене – волео је високе цуре. Почели смо да шетамо поред Саве и одлазимо у кафе, клубове и стонотениски клуб *Млагосѿ*, где је он тренирао. Није био само слadak и zgodан, него и духовит. Зближили смо се и дошли до приче о вођењу љубави. Милан ми је предложио да то урадимо на неки уврнут начин. Рекла сам му да се и први секс који сам видела – онај на видео-касети мог брата – одигравао на необичном месту. Милан ми је предложио да то први пут урадимо једне ноћи на столу за стони тенис у Земуну, у Добановачкој, где се налазио његов стонотениски клуб. Свиђао ми се па сам после двоумљења пристала.

Били смо напети, ја због необичног договора и невиности, а он зато што је никад пре мене није узео некој цури, посебно не на стонотениском столу. Питала сам се шта би ми рекли родитељи да су знали на који начин је дечко замислио наш први секс и да сам пристала. Када сам помислила како они вероватно мисле да већ одавно нисам невина, престала сам да размишљам о томе.

Милан и ја смо то лепо урадили: није ме много болело, једва да сам крварила, два пут сам свршила. Мислила сам да ће се сто за пинг-понг љуљати и сметати нам, али био је то неки *Олимов* скуп и врло стабилан модел. Никада пре нисам имала вагиналне оргазме, који су ми дубље продирали у мозак од оних у клиторису, и за разлику од њих продрмали ме као нека кофеинска бомба.

Тек кад смо устали са стола, схватила сам да нас је кроз прозор посматрао неки тип. Зачудила сам се јер ми је Милан рекао да ћемо бити сами, али и зато што ми војер није сметао.

За неко време, Милан ми је поверио да се са својим другом из *Млагосѿи* Ивицом договорио да првом приликом која им се укаже заједно спавају с неком девојком. Био је то тип који је гледао како водимо љубав. Допала сам му се толико да би обојица волели да спавам са њима. Рекла сам Милану да ми је тешко да то учиним јер сам заљубљена у њега. Рекао ми је да ћу ако га стварно волим, пристати на све што он тражи, па и на тројку. Још од првог порнића који сам видела размишљала сам о тој комбинацији, а касније сам гледала бар десет филмова који су ме у том смислу учинили сањарком. Одлучила сам да пристанем на Миланов предлог и да све то схватим као остварење свог сна.

Два дана касније, код Ивице у стану, била сам напетa. Прво сам се љубила с дечком, па сам се опустила. Док сам га орално задовољавала ставио је моју руку између Ивичиних ногу. Почела сам и њега да мазим. Кад је Милан био у мени, Ивица ми је у уста ставио уд. Онда су се променили. Свршила сам сигурно шест-седам пута и то не само због секса већ и зато што ме идеја о тим променама палила. Ипак су у питању биле и идеје, не само чиновни.

Као да су се договорили, Милан је значајно погледао Ивицу и питао ме да ли желим анални секс. Ћутала сам. Милан ми је објаснио да ако се опустим, неће ме болети ништа више него кад сам губила невиност. Испила сам чашу *вранца*, а онда још једну. Када је Милан ушао у мене било ми је непријатно, као да му је уд обасут хиљадама борових иглица које ме гребу. Али бол је убрзо нестао. Дечко ми је шаптао да ме обожава и да сам његова краљица. Ивица ми је ставио своју мушкост у уста и одмах експлодирао. Да је и Милан могао да дуже издржи, можда бих и ја почела да уживам.

Недељу дана касније, рекао ми је да не жели озбиљну везу. Кад сам га питала да ли је тако због тројке са Ивицом, рекао је да није. Али сазнавши да су се њих двојица разишли због мене, рекла сам му да ми је глупо што је он љубоморан, и што измишља да није, и што се тако незрео усудио делити своју цуру с другаром. Рекла сам му да сам пристала на тројку само да бих њему удовољила. Чим ме је саслушао, Милан је раскинуо.

Патила сам, али сам издржала. Тешило ме што сам знала да је Милан крив. Али као да се то пренело на мој однос према свим другим мушкарцима. С ким год нешто да пробам закључила бих да ако сам сексуално темпераментна, емотивно сам можда фригидна. Срце ми се замрзло, али је све остало пулсирало.

После свршене гимназије, спремала сам пријемни на ФЛУ. Брат је тих дана полагао испите на Машинском. Родитељи, с којима сам поправила односе, отишли су на село у викендицу да нас оставе да учимо. Пошто сам толико сликала и спремала пријемни да одавно нисам имала секс, често сам осећала како ми утроба и пубична кост пламте. Узбуђивале су ме чак и ствари које наизглед нису имале везе са сексом; моћна или романтична песма, укус меда, кафе или џин-тоника. Наравно да ме много више палило моје тело, посебно танак струк, чврста и светла, а сјајна кожа, дуге ноге и, по мом мишљењу, веома складна стражњица. Много сам се дирала и водила рачуна да то брат не примети. Да ме је затекао на делу, не знам шта би се десило.

Тих дана сам решила да се одазовем на позив који је *Sex Club* упутио својим читаоцима да се сликају голи. Часопис је објављивао избор таквих фотки у рубрици „Клуб сродних душа“. Имала сам деветнаест година, али сам изгледала много старије кад се нашминкам, подигнем своју полудугу црну косу и ставим наочаре са диоптријом. Чак сам и оцу, ако би случајно видео фотографију на којој тако изгледам и питао ме да ли сам то ја, комотно могла одговорити да нисам.

Једног дана кад је брат био на факсу нашминкала сам се, средила косу и подесила фото-апарат на аутоматско снимање. Позирајући гола у дугим танким штиклама и скривена иза наочара, љупко и изазовно сам се пренемагала на француском кревету у спаваћој соби својих родитеља. Онда сам извадила филм из апарата, обукла се и скинула шминку. У једном фото-студију у центру града, где ме нико није познавао, дала сам да се израде слике на којима сам најмање личила на себе. Када су биле готове,

спаковала сам их и послала на адресу *Sex Cluba*. На полеђини коверте исписала сам своје име, презиме и адресу, али сам унутра ставила цедуљу с молбом редакцији да ме, ако објаве неку слику, не потпишу именом и презименом. Тражила сам да ме потпишу са „Геа, 30, Београд“. Желела сам да скријем трагове и да читаоци магазина помисле да сам старија.

На пријемном су ме оборили и рекли да немам талента. Наредних дана сам само бесциљно мрљавила воденим бојама по платну, гледала порниће и читала магезине из тог жанра. Утешило ме је што су ми у следећем броју *Sex Club*-а, који ми је достављен на кућну адресу, објављене две фотографије. Родитељи су још увек били у викендици. Погледала сам фотографије барем сто пута, и саме, и упоређујући их са сликама страних порно-глумица. Закључила сам да не изгледам много горе од њих и да сам, без лажне скромности, неупоредиво боља од свих из рубрике „Клуб сродних душа“. Осећала сам да сам први пут направила нешто у животу.

Средином августа те 1998. године добила сам врло необично и занимљиво писмо. Редитељ који се представио као Бобан написао ми је да је у *Sex Club*-у видео моје фотографије и да су му људи из редакције обезбедили моју адресу. Поручио ми је и да му је потребна глумица за улогу секретарице у филму који ће ускоро снимати. За случај да за леп хонорар желим да се опробам у тој роли и уметности глуме уопште, оставио ми је број телефона и замолио ме да му се јавим.

Назвала сам га и договорили смо састанак на једном сплаву на Сави. Кад смо се нашли и попили кафу, разумела сам да ми Бобан нуди да глумим у порно-филму. Када ме је видео збуњену, рекао ми је да не морам одмах да му одговорим. Ако желим да прихватим, морала бих да реагујем до сутра јер ће снимање почети већ за два дана.

Иако сам одлучила да одбијем, сама идеја толико ме је узбудила да сам, кад су моји отишли на спавање, у *WC*-у мастурбирала цео сат. То је и пресудило. Помислила сам да бих снимајући порно-филмове могла живети од своје главне потребе, веће и него што је она за јелом, мада не бих могла рећи да је боље добро се креснути него добро се најести. На основу порнића које сам гледала, у томе сам видела посао с класом, уметност тела коју сам, ако ми не буде пријала, могла увек напустити, као сликарство. Сакривање иза изгледа тридесетогодишње секретарице и њеног лажног имена учинило ми се као савршен план. Јавила сам Бобану да прихватам улогу.

Стан у Карађорђевој у који ме позвао био је запуштен. По комфору је био испод нивоа просечне видеотеке коју је тренутно глумио. А шта рећи за кревет у канцеларији и, на крају крајева, за видеотеку с канцеларијом? Један од глумаца, Урош, сакривао се иза браде, као што сам се ја прерушила у секретарицу. Други глумац био је буцмаст, па и звали су га Буца, а друга глумица, плавокоса Јана, била је баш дебела.

Бобан ме је замолио да скинем наочаре. Кад сам то урадила, питао ме је колико имам година. Одговорила сам му. Тражио ми је личну карту, да провери. Кад ми је вратио, питао ме је зашто сам у *Sex Club*-у ставила да имам тридесет. Рекла сам му да сам хтела да се у исто време изложим погледима и да се сакријем. Упозорио ме да то после снимања филма више нећу моћи, ако пристанем да се за дупли хонорар прерушим у секретарицу у првој улози, а у другој да глумим школарку без цвикера и шминке. Рекла сам да му то не могу обећати. Замолио ме да, чисто да провери „моје потен-

цијале“, скинем одећу и шминку, ставим шнале у косу и обујем беле доколенице и равне ципеле, које је донео из спајза и које су ми биле број веће. То сам га послушала. Срећом, није се много видело да ми је непријатно јер остали глумци нису обраћали превише пажње на мене. Штавише, све троје су деловали као да им није ни до чега.

По Бобановом задивљеном погледу схватила сам да могу да будем врло пожељна и недотерана – не рачунајући беле чарапице, црне равне лаковане ципелице и шналице – само због себе или бар због својих година. Ускоро сам се и сама напалила на себе као на сасвим узбудљиву и неодољиву школарку. На себе као на секретарицу још сам се одраније ложила. Тако да ми више није било непријатно. Идеја да глумим обе понуђене улоге на крају ме, чак, одушевила.

Када сам пристала, Бобан је прионуо на преправљање плана рада. Укључио је компјутер и у *word* страницу почео уписивати идеје. За пола сата направио је нов сценарио. Рекао је да је испао можда мало необичан за порњић, али да је то резултат измена насталих мојим дуплирањем ликова.

Филм је имао следећу радњу: долазим у видеотеку као секретарица. Буца глуми власника видео-клуба. Убрзо након моје молбе да ми препоручи неки филм који ће ме опустити од тешког дана на послу, у његовој канцеларији гледамо неку страну порњаву и почињемо дирати једно друго. У видеотеку долазе и Јана и Урош, који би могли да победе на такмичењу за најнеспојивији пар. Док слушају моје уздахе, помисле да се из канцеларије чује порњић. Узбуде се и филм ускоро паралелно прати сцене секса у две просторије.

У канцеларији, у својој улози толико свршавам да на крају умирем од инфаркта. Буца плаче за муштеријом свог видео-клуба као да смо били брачни пар. Следећа сцена: долазим у видеотеку обучена у комплетић школарке. Гледам како Урош четвороношке узима Јану и потурам међуножје над његов језик. Из канцеларије излази Буца у црнини. Зноји се док гледа шта нас троје радимо. Каже да му је умрла девојка и да би једино могла да га утеши средњошколка, јер личи на њему драгу покојницу као да јој је ћерка. Води ме у канцеларију у којој се не види леш секретарице. Буца не скида панталоне, сако и црни флор док је у мени као средњошколки. Страшно се зноји и зове ме: *Клинко!* Кад викне: *Секретарице вољена моја!* бризне у плач. Свршава ми по лицу мада ће *slow motion* приказати одбеглу кап његове сперме како лети до канцеларијског стола, који је иза кревета. Буцин сок полива образ мртве секретарице, чији леш је сакривен иза стола. Она се оближе: оживи од сперме! Школарка излази из видеотеке, уз дрзак осмех осмотривши Јану и Уроша који свршавају тек кад је виде, иако одавно воде љубав. Враћање секретарице у живот одушевљава и Буцу и њу саму, па се грле и љубе, а онда он скида црнину и наваљује на њу. И ту је крај филма.

За разлику од троје глумаца које су све време били напети, ја сам знала да бих тремом само доказала да нисам сигурна у своју лепоту. Пошто за то није било разлога, трудила сам да се што више опустим и помало имитирам моје две омиљене црно-косе порно-глумице, Ђину Рајдер и Холи Бади које су се шире уживљавале у ситуације него ја у обе своје улоге. Иако ми се Буца није свидео као мушкарац, успела сам да се узбудим јер сам га све време гледала у плаве очи и пуна уста, једине његове црте лица које су ми се допале.

Док смо разгледали немонтиран материјал, Бобан ми је рекао да глумим сјајно за деби и да ме камера воли. Приметио је да ми је друга камера више пута ухватила груди из угла у ком су изгледале веће, и то само док сам играла секретарицу, па је удвајање улога испало убедљивије. Када ме је питао како да ме потпише за одјавну шпицу, нисам имала идеју. Рекао ми је да се њему допада име којим сам потписала себе у *Sex Club*-у и питао ме шта оно значи.

– По грчкој митологији – одговорила сам му – Геа је мајка земља која је настала из хаоса и сама од себе родила Урана, а овоме Океана и још десетак деце.

Бобан ме питао како се зову друга Геина деца. Рекла сам му да немам појма. Отишао је до компјутера, прикључио се на интернет и за само пет минута успео да уђе на неки сајт на енглеском о грчкој митологији.

– Ево свих имена њене деце! – викнуо је толико, да су Јана, Буца и Урош на час живнули. – Рецимо, Гиг! То је неко чудно дете с гомилом руку и глава, али свиђа ми се како звучи *Геа Гиџ* – нагласио је.

И мени се свидело.

Бобан је наш филм назвао *Васкресевање*. Успео га је увалити у разне видео-клубове и касарне. Послао је копије и неким својим могућим сарадницима из Мађарске. За само неколико дана, обавестио ме да су реакције повољне, посебно на драматични и потресни део у ком харизматична секретарица напрасно умире. Рекао је да су му неки гледаоци признали како су у знак поштовања смрти на том месту престали да се самозадовољавају. Али још боље критике добила сам на други филм, који смо снимили већ крајем августа. Чинило ми се да сам у њему усавршила обе своје улоге. Изгледа да је тако мислила и већина гледалаца. Међутим, много више од тога ме је занимало како ће реаговати моји родитељи. Нисам имала сумње да ће некако сазнати чиме сам почела да се бавим. Питала сам се да ли да своје потребе и жеље, као и право на њих, објасним прво оцу, или мајци, или брату, као неком ко ми је макар несвесно открио порно-филмове и с ким сам била у доста добрим односима. Свака од тих идеја чинила ми се и смислена и бесмислена.

Једног дана, мама ми је кад се вратила с посла разрешила све дилеме. Заплакала је и питала ме зашто глумим у порнићима. Било ми је мало смешно што је порно-филмови толико депримирају да плаче, али им тепа, „порнићи“. Рекла сам јој да је то једино што знам да радим, да сам заволела снимање и да сам пунолетна па имам право да радим шта хоћу. Обрисала је сузе и рекла да је и отац сазнао за моју каријеру и да се она плаши његове реакције. Чим се и он тог дана вратио с посла, рекао ми је да се одселим. Мајка је поново заплакала. Док сам се паковала, а родитељи у дневној ћутке пили кафу, придружио им се мој брат. Док сам износила пртљаг кроз дневну собу, отац ми је поручио да ће ме се одрећи преко штампе. Брат ме је успутно назвао курвом.

Пошто сам од четири улоге у два филма зарадила око хиљаду марака, могла сам да већ истог дана изнајмим стан. Осећала сам се понижено, али слободно.

Крајем септембра се одржавао Сајам еротике у Будимпешти. Компанија која је превозила Бобана и мене делила је моје ново име, *Геа*. Газда ме је повео на сајам да ме упозна с једним заинтересованим продуцентом, Иштваном Ковачем. Ни успут, ни иначе, Бобан ме није мувао. Са те стране, био је професионалан.

Ковача смо чекали на штанду његове продуцентске куће *LUXx*. Тамо сам уживала у *фаниџи* и призорима лепотица које су уз бучан техно врло оскудно одевене плесале на околним подијумчићима. У неком тренутку нам је пришао дебели и бркати човек који ми се представио као Иштван Ковач Кови. Када сам устала и направила неколико корака да се упознам с њим, Мађар ми је на пристojном енглеском рекао да имам врло природне покрете тела. Рекао је Бобану да би волео да нас двоје попричамо насамом. Бобану као да није било право, али није правио проблеме.

Када смо сели за сто, Кови ми је рекао да је гледао све моје наступе и да сам талентована. Посебно му се свидело моје уметничко име. Када је схватио да сам га сама себи наденула, рекао ми је да сам њиме врло лукаво повезала порнографију и грчку филозофију. Сматрао је како би било *cool* да у улози клинке од свега на себи носим само прстен са оком који би, за зналце, симболизовао Гигов прстен, о чијим моћима говори Платон. Тај његов Гиг у једној пећини на мртвом човеку нађе златан прстен са црним каменом и урезаним оком. Кад би га носио, ако га окрене према длану, постајао је невидљив. У улози клинке ја бих на себи, не рачунајући шнале, имала само прстен који бих могла да окренем кад треба у филму да нестанем и претворим се у секретарицу.

Саслушала сам Ковија и рекла му да обожавам грчку митологију. Питао ме да ли је Бобан мој агент. Схвативши да немам никаквог агента, рекао је да ако бих код њега глумила две улоге, *LUXx*-ова екипа би имала техничких услова да прикаже да се нас две, секретарица и клинка, у једном тренутку срећемо. Рекла сам му да би то било супер. Питао ме је колики хонорар сам добила од Бобана. Искрено сам му одговорила. За две улоге у филму *Карневал обесџи* понудио ми је две хиљаде марака плус новац за пут, смештај и храну. Снимање је у Будимпешти за око месец дана.

Пристала сам пошто са Бобаном, који је у међувремену отишао са штанда, нисам имала никакав уговор. Кови је позвао једну плавушу, коју ми је представио као Ержебет. Нешто јој је шапнуо на мађарском, а мени наложио да мало сачекам. После неких пола сата сам потписала уговор и добила кесу с једном фасциклом и гомилом DVD-ова.

– Да проучиш глумце с којима ћеш сарађивати – напоменуо ми је.

– Подаци о филму и имена глумаца који су потврдили учешће су у фасцикли, с твојим примерком уговора – рекла је Ержебет на лошем енглеском.

– Не помињи Бобану да смо потписали уговор – напоменуо је Кови. – Кажи му да смо само издалека разговарали о могућој сарадњи и да ти се не свиђа што ће у филму бити превише аналног секса – рекао је и одмерио ме да провери моју реакцију.

Отишла сам до првог тоалета и извадила уговор. Пресавила сам га два пута и угурала у брустхалтер, да га добро сакријем и да ми буде близу срца. Кад ме Бобан током повратка у Београд питао јесам ли се нешто договорила с Ковијем, рекла сам да ме брине што ће у филму у ком ми је понудио да наступим бити превише аналног секса и да зато нећу да пристајем. Тражио је да види материјал који су ми луксовци дали. После пет-шест минута ми је вратио кесу. Деловао је као да ми није поверовао, али да је немоћан. За време вожње, скоро све време је ћутао. Само је на разстанку поменуо да ћемо ускоро можда радити нови филм у Београду и да је и он причао са Ковијем и неким другим филмским радницима, али да у Будимпешти није постигао ништа.

Спремала сам се за мађарску тачку. По Ковијевом упутству, у Београду сам прво урадила сида-тест. Чекајући резултате, помислила сам да је *aids* једна од ретких ствари у животу у којима је боље бити негативан него позитиван. Ја сам била негативна. Од остатака уштеђевине купила сам полован *Ћанасоников* DVD-плејер и златан прстен који је, бар по Ковијевом опису, подсећао на Гигов. Проучила сам глумце с којима ћу наступити и мастурбирала уз њихове радове. Највише ме пленио витки, црнокоси и неуморни Џон Лењин. Ержебет ми је мејлом послала синопсис филма на енглеском.

Прибојавала сам се аналног секса, али нисам хтела да пропустим сјајну шансу. Пошто ми је Ержебет послала и листу мојих реплика које треба да говорим на мађарском и исписан изговор сваке речи, учила сам и за сваки случај набавила *Српско-мађарски речник*. Бобан ме назвао да ме пита је ли ми се Кови јављао после Сајма еротике. Рекла сам му да није, што је и било истина.

У Будимпешту сам дошла дан пред снимање. Комби агенције *Gea* довезао ме до адресе *LUXx*-а, у Улицу *Mogyoródi*. Тамо ми је Ержебет објаснила план мојих активности у Будимпешти. Онда сам са рачуновођом фирме извадила рачун у банци. Вратила сам се у *LUXx* и отишла у Ковијеву канцеларију. Он је био и редитељ *Карневала обесци*. На његов захтев сам изговарала реплике из филма који је требало да снимамо, а он ми је исправио изговор. Срећом, није их било много. Затим смо прошли садржај филма и карактер јунакиња које треба да тумачим. У покушају да подвучем све што ми је он говорио и направим неко поређење, поменула сам Бобанове филмове у којима сам глумила.

– То нису филмови! – нагло се ражестио. – Тај лик још није научио да режира. Сцена у којој умиреш чиста је будалаштина! Па, да српски порно-филмови ишта вреде, не би их у озбиљним видеотекама стављали у преграде *bizzare*. Није то *bizzare* као жанр, него као резултат физичког пропадања ликова који глуме. Срби и још неки балкански народи практично су увели такав поджанр у порно-филмове. Па, да је Бобан иоле озбиљан, не би тражио да глумећи секретарицу онолико вичеш. Она треба да буде све време мирна осим кад, побеђена снагом секса, свршава. Али ни тад не сме да урла већ јеца, јер је у борби између свести и страсти, које се у њој и сукобљавају и спајају, страст једва тријумфовала. То је поента улоге секретарице. *Средњошколка* треба да вришти тек кад открије чари и моћ јебачине, а њен осмех не би смео да буде исти све време. Морао би да буде срамежљив док она упознаје партнера, а кад секс одмакне, безобразан и праћен облизивањем, да би нестао кад она, побеђена страшћу, губи контролу и почиње да урличе. Одлично ти је оно смејање у екстази, једнако приказује уживање и чуђење количини уживања. Али немој се лизати по сисама док глумиш секретарицу већ само у безобразној фази тек пунолетне средњошколке – рекао је и нагло заћутао. Помислила сам да му се енглески у том тренутку истрошио.

На састанку с Ковијем било ми је ипак пријатније него на ручку. Остатак екипе био је љубазан према мени, али сви су у ресторану који се као и *LUXx* налазио на пештанској страни Дунава причали искључиво на мађарском. Можда баш зато, на проби у једном мотелу у околини Будимпеште, Џон Лењин се жешће напалио док је био у мени, а ја спонтано почела да вичем *ох!, јес!* и *ох, јеа!* Кови ме прекинуо у тренутку максималног уживања:

– Зашто вичеш на енглеском!?

Док сам размишљала шта да одговорим, Џон Лењин му је рекао нешто на мађарском. Кад су разменили неколико реченица, Кови ми је меким гласом казао да могу наставити на енглеском.

Након што сам се извикала, мало сам се хистерично смејала. То се допало Ковију. И не само њему: Џон Лењин је убрзо изашао из мене да би ми се излио по леђима. Нисам ја тек тако научила енглески језик гледајући порниће.

На снимању у истом мотелу напросто сам се одмарала под светлом у односу на оно дречавило код Бобана, који је сазнао да глумим код Ковија и тих дана ми послао мејл. Замолио ме је да му помогнем да договори неки пројекат с њим и нисам му помогла. На снимању сам била опуштена све док ме Џон Лењин, у завршној сцени, док сам глумила школарку, није почео узимати одоздо у анус. Дан пре тога, вежбајући исту улогу, на проби сам уживала. Али тог трећег дана снимања, било је превише аналног секса.

Кови ме питао да ли ме много боли. Поново је прекинуо снимање због мене. Први пут се то десило на почетку снимања, кад ме опоменуо да би за време коитуса требало више да погледом заводим камеру него Џона Лењина. Други пут је прекинуо да би ми рекао:

– Молим те, дигни мало браду, спусти главу да видиш шта улази у тебе, кад схватиш шта је, преврни очима, па онда опет. Ипак ти овде не глумиш никакву наивну а претенциозну Српкињу, него треба да подсећаш на заносност и мрачну, самоубилачку похотност Мађарица.

Кад сам се сетила тих његових речи, пробудио ми се инат. Рекла сам му да ме много боли. Рекао је да је то океј, јер клинка не сме да буде искусна у аналном сексу, већ да бар мало пати, али да ипак не треба да ме *превише* боли. Понудио ме са још мало вазелина, што сам пркосно одбила. Рекао је да мора да размисли о наставку снимања. Док је он мозгао, ми смо се освежили *кока-колом* и сендвичем с туном и мајонезом. Уплашена да бих могла остати без ангажмана, осећала сам како сјај и чистоћа улица и мотела Будимпеште имају и своје чемерне и болне кутке.

Кови ми је рекао да у наставку ипак слободно покажем колико ме боли и дао знак за наставак снимања. Андреа Бела поново је почела да кружи гонзо-камером око мене и Џона Лењина. Он ме је растурао, а ја сам болно викала све док ми Кови није показао да окренем прстен према длану. Смисао Ковијеве интервенције схватила сам тек кад смо премијерно гледали *Карневал обесџи* на журци у његовој кући поводом његовог 42. рођендана, монтаже филма и уговора који је омогућио да се наше дело синхронизује на италијански и тамо појави као *Анал Кика*. Ученица и секретарица су се у два угла исте просторије јебале одвојено, као две особе. У првој је био Џон Лењин, а у другој нежни и помало буцмасти Стив Хард, све док она услед болова није окренула прстен и нестала. Чим се опасуљио, Џон Лењин је пришао секретарици и ставио јој уд у уста, као поучен да би ако јој уђе у анус могао остати без секса. Уосталом, у чмару јој је већ био Стив Хард.

Сцена мог ишчезавања побудила је силне аплаузе усхићене екипе и пријатеља. Одјавном шпицом филма, Геа Гиг је постала *Gaea Gig*. Али пошто сам се Српкињом

више осећала у Мађарској него у Београду, одлучила сам бар за себе да останем Геа Гиг. Можда су на то утицали проблеми да научим мађарски.

Најтеже ми је било да схватим да се предлози не додају испред речи као у српском или енглеском, већ на крају. Иначе ми није био толики проблем да коректно изговорам дијалоге у филму, али сам још на оном ручку с екипом приметила да Мађари имају посебан однос према језику. Кад год бих неке људе из екипе који су знали енглески питала нешто, они би ми уз осмех одговорили на мађарском. Прво сам мислила да не могу да схвате да их нешто питам на неком другом језику. Али већ после неколико дана било ми је јасно да то једноставно не желе да разумеју. Лакнуло ми је кад сам чула да ћемо наредни филм снимати на енглеском.

Дефинитивно сам се преселила у Будимпешту. У Београду ионако нисам имала никога, мада ме се породица ипак није одрекла преко новина. Захваљујући сарадњи са LUXx-ом лако сам средила радну визу. Изнајмила сам стан у резиденцијалном делу Улице Kerepesi, у десетом дистрикту, суседном LUXx-овом, али је кирија била нижа него у Београду. Сваки дан кад нисмо снимали, долазила ми је професорка коју је Ержебет ангажовала да ми даје часове мађарског.

У наредних неколико филмова уживала сам у допуњеном идентитету Геа Гиг. Кови је платио да ми ставе силиконе у груди и усне. Лекарка ми је саопштила да је операција била компликована јер је била ризична. Једва да сам имала довољно велике груди да би ми их попели на 390 сс. С новим грудима и искуством, добијала сам боље хонораре.

Мађари су за мој укус били, нажалост, бољи љубавници од Срба. Више су се трудили него моји сународници и били природнији, као да су у каквом амбијенту са сеном, крај реке, а не у кревету. Добре су биле и Мађарице, не тако лепе као Српкиње, али сигурно женственије. Осим тога, природније су дахтале и маштовитије се јебале. Трудила сам се да се по женствености изједначим с мађарским колегиницама, од којих сам природно била лепша. Осим тога, тело и лице су ми били усавршени силиконским умецима и могла сам заводити на енглеском.

Сама сам одредила границе. Након што сам снимала неколико филмова за Ковијеве разне продуцентске куће, рекла сам му да више не бих да радим *double penetration* и да је и више него довољно што често снимам анал и правим тројке с два мушкарца. Објаснила сам му да није добро да уводим своје јунакиње у ситуације које не иду уз њихов карактер. Када је Кови то некако прихватио, осетила сам се као проститутка која се поноси тиме што не допушта муштеријама да је љубе у уста. Можда ја и јесам била нека врста проститутке – додуше, оне са класом – чим на послу нисам допуштала партнерима ни да ме нежно пољубе. На снимању сам се с колегама додиривала језиком о језик. Али пошто је Стив Хард био нежнији од свих мојих партнера, на једном сету сам га усред коитуса сама кренула љубити језиком у уста. Стив ми је искрено узвратио. Ковију се то није уклопило у филм, па је прекинуо снимање.

Током 2000. сам се зближила с Иваном. Стив Хард се у ствари звао Иван Салчо. Кад се преселио код мене, објаснио ми је зашто је 1999. престао снимати. Наводно је још 1997, кад је ушао у посао, схватио да је порнографија погрешан пут јер у први план живота ставља секс, који у њему ипак не игра баш главну улогу. Тада је имао тридесет три године.

Од почетка 2001. сам и сама пожелела да престанем с глумом, јер код Ковија већ одавно нисам глумила школарку. И даље ме ангажовао као секретарицу, и у другим улогама где ме све више дизајнирао као неку милфачу. Шта је још требало, да са мном снимим неки филм *à la* српски *bizzare*? Иван ми је ионако рекао да је Кови мушичав и конфликтан тип који стално ангажује нове глумице и глумце, док старе баца у кош. И одиста, мени се ван улоге клинке порнографија почела чинити као обична машинерија копњења нас, глумаца. Само живахност несташне девојчице значила би ми кап радости којом би се у мојим очима разблажило и одложило моје, и дотрајавање колега с којима сам снимала, али Кови ми одавно није помињао Гигов прстен, а камоли тражио да га носим.

Средином 2001. године сам се дефинитивно заморила од глуме. Заволела сам Ивана, па сам се наредне године удала. Мужу је било све теже да оправда свој порно-пseudоним *Харг*. Много се истрошио од снимања. Кад би узео *вијајру*, срце му је приликом оргазма лудачки тукло па сам се плашила да ће страдати од инфаркта. То нипошто нисам желела. Мада смо проредили секс, затруднела сам.

Током другог стања била сам још чешће узбуђена но иначе. Иван би ме тек ту и тамо задовољио, и то претежно кунилингусом. Али лепше је лизао и од једног порно-глумца. Умео је нежно и елегантно али суверено крстарити језиком и уснама између мог клиториса, *g* тачке и унутрашњости. Умео је и да ме најчвршће и најнежније на свету загрли и да ме заштитнички и с топлином осмотри својим кестењастим очима, па му нисам уопште замерала што ме није јебао.

Чим је девојчица коју сам родила мало одрасла, приметила сам да се много више радује Ивану него мени. Тешила сам се да ме избегава зато што сам много више бринула за финансијску ситуацију од Ивана и стога више била ван куће. Кад сам се мало опоравила од порођаја, регистровала сам продуцентску кућу *Budbel* коју сам назвала по комбинацији имена моја два града. За продуцентску кућу сам изнајмила пословни простор на само педесет метара од Дунава, у Улици *Soroksári*, у Пешти, у деветом дистрикту. Тешила сам се да ће моја кћерка Кристина бар подсвесно сазнати да сам јој пружала мање пажње како би она боље живела.

На почетку рада продуцентске куће, јавила сам се Ковију и нашла се с њим у једном кафићу у његовом четрнаестом дистрикту. Причао ми је о скандалу о ком су тих дана сви живи говорили, када је вратио мађарски порно-Оскар *Појо мајазину*. Нисам имала појма да је то урадио јер је тај часопис после доделе Оскара писао негативно о њему и његовим новим миљеницама Мишели Вајлд и Маји Голд. Ја сам с Мишелом снимала неколико пута у доба кад сам је знала као Каталин Вад. Једва сам прећутала да Мишела не би могла у филму *ДНК* из 2002. глумити две близнакиње да Кови није добио такву идеју из моје сталне две улоге у његовим филмовима с краја прошлог века. Најзад, да није било тога, можда не би добила ни америчку награду *Best Tease*.

– Кови – рекла сам му – волела бих да улажем новац у твоје пројекте и да их делимо, јер си најбољи у целој Мађарској. Желим да учим од тебе.

– Чуо сам да више нећеш да глумиш – рекао је и одмерио ме. – Јесте ти порођај оставио мало шири струк, али ти је рано да се повучеш са двадесет четири године, Геа. Као глумица си брзо укапирала све моје сугестије и створила манир на који брзо можеш да подсетиш публику.

Рекла сам му да бих највише волела да искористим своје име, таленат, изглед, углед, искуство и познанства за послове продукције. Рекао ми је да он тренутно нема потребе за сарадњом те врсте мада не искључује да ће до ње доћи у неком другом тренутку. Међутим, кад год пожелим, ако бих била мало флексибилнија за мене би се нашла улога у његовим новим филмовима. Онда ми је објаснио:

– Можда није било мудро што си за разлику од скоро свих колегиница одустала од *double penetration*-а. Многе пристају и на *gang bang*, а неке и на *pregnant fantasies*. Мисија нас порно-радника је да све оно што људи воле да раде у сексу далеко од туђих очију пренесемо на екран и тако ширимо истину. Такође, да би источноевропска порно-глумица трајала на тржишту које диктирају њене размажене америчке колегинице, мора се трудити много више од њих. Од свих које су ми постављале услове, био сам задржао у послу једино тебе, Геа, и то само зато јер си за разлику од већине других права глумица!

Помислила сам да би можда ипак више требало да ценим сваку прилику да се појавим и да то није једино што би требало да променим. На пример, да упркос свом отпору, напokon течно овладам мађарским. Иако сам доминирала предлозима, бркала сам неодређене и одређене чланове. На крају сам саопштила Ковију да ћу размислити о његовој понуди, али да и он размисли о мојој. Рекао ми је да смо се договорили, мада нисам стекла такав утисак.

Ипак је био у праву да је одлука да престанем да снимам преурађена. То сам осетила на снимању првог филма за *Budbel*, у ком су глумили неки људи с којима сам имала наступе на почецима каријере. Гледајући у студију како слатки Џон Валтон сатирише неоодољиву Касандру Вајлд, напалила сам се толико да сам се једва суздржала да не ускочим у снимање. Али пошто сам у неком скупом женском часопису наишла на списак менталних механизма за сузбијање страсти и кренула их примењивати, некако сам одолела.

Признала сам Ивану да ми је мало фалило да учествујем у снимању и као глумица. Сматрао је да ако већ осећам да морам да се вратим глуми, то треба да учиним. Напоменуо је да он није љубоморан, јер би то било апсурдно. Питала сам га да ли да уложимо у филм који би био мој велики *comeback* у двострукој улози. Дуго ме је посматрао.

– Иако си лепа и пожељна, можда су порођај и дотрајалост имплантата ипак учинили своје – рекао ми је на крају. – Изгледаш старије, и не знам да ли ћеш више икада моћи да глумиш клинку.

Колико год био искрен, одговор ме погодио. Одлучила сам да се ипак не вратим глуми, бар не пре но што поново ставим силиконе и тако добијем на самопоуздању. Како више не бих имала искушења, замолила сам Ивана да он преузме *Budbel* и да ми препусти васпитавање Кристине. Ионако ме је бринуло што ћеркица често и дословно тражи од Ивана да је воли више него мене. Али када је почела да више бива са мном него са оцем, то ју је потресало и терало у плач. Како још увек не би разумела чиме јој се мама некада бавила, трудила сам се да се што више дружим с нормалним светом, оним суседима које није занимало што сам некада била порно-глумица. Маленој сам признала да је тата више воли од мене и да је боља од мене и у разним другим стварима. Али тек кад сам јој допустила да користи мој накит, који јој је био огроман, стекла

је поверење у мене. Међутим, и кад је све било у реду, знала сам да ћу кад-тад морати да јој признам чиме сам се бавила и плашила сам се њене реакције. То ме је бринуло, али тешила ме Иванова подршка.

Кад сам га питала чиме сам заслужила да буде са мном, рекао ми је да ја према њему нисам конфликтна и да га физички подсећам на покојну мајку, коју је обожавао и која је извршила самоубиство. Додао је да ако већ он нема мајку, требало би да ја своју назовем и да се измиримо ако је то могуће.

Послушала сам га. Али кад сам назвала број родитеља и зачула мајчин глас, имала сам снаге тек да спустим слушалицу. Предосетила сам да је то последњи пут да је чујем.

Откако је Иван преузео фирму, *Budbel* је боље пословао. Нису то били неки екстра успеси, али било је извесних прихода. Саветовала сам Ивана да назове Ковија, јер сам мислила да је можда дошло време да га подсетимо на моју иницијативу за сарадњу наших фирми.

Иван ме је обрадовао преневши ми да је Кови, кад су се чули, рекао да ме је мислио назвати да ми предложи заједнички пројекат. Када је схватио да је Иван преузео *Budbel*, њих двојица су се договорили да заједно ручају.

Тог дана сам нестрпљиво чекала да се муж врати кући. Чим је дошао, рекао је да имамо занимљиву понуду, али није изгледао нарочито расположен. Приписала сам то његовој уобичајеној покуњености.

Сео је крај мене на двосед и рекао ми да је Кови допунио посао пародијом детективских и љубавних филмова и другим жанровима којима се пре није бавио. Знатно је проширио листу сарадника. Зато је озбиљно размислио о мојој понуди за копродукцију. Кад сам то чула, била сам поласкана и приписала сам себи заслугу за могући заједнички пројекат великог Ковија и *Budbel*-а. Али Иван је наставио да прича.

– У копродукцији би учествовали његов *Private*, ми и још једна продуцентска кућа. Додуше, постоји и услов да ти поново наступиш као глумица – рекао ми је, не гледајући ме у очи.

– Океј, сем ако Кови мисли да ћу глумити какву споредну улогу. Ако се враћам, враћам се на велика врата – рекла сам одлучно, на готово течном мађарском.

– Није у томе поента. Он би ти понудио главну улогу и солидан хонорар.

– Па у чему је поента? – питала сам помало зачуђено.

Још више ме је зачудило што ме је Иван гледао мичући уснама. Помислила сам да их грицка, али ми се разјаснило да ми жели још нешто саопштити. Снажно је удахнуо, као да граби ваздух за наредне речи. Али и даље је ћутао.

Кад се прибио уз мене и чврсто ме загрлио, помислила сам да је полудео. Тренутак тишине и неизвесности накратко је прекинула Кристина која је почела да у својој соби хода у мојим штиклама. Иван то, изгледа, није чуо.

– Твој први редитељ, Бобан, коначно је успео да наговори Ковија на копродукцију – шапнуо ми је. – Поента је у томе да би ти била главна глумица филма *Бизарни снови Београђанке*.